

Adéu, Bancaja

Tret d'una breu temporada, quan era tan pur que considerava que tenir una llibreta d'estalvis al banc era ser còmplice del capital i en vaig prescindir fins que comencí a tenir nòmina bancària i em calia necessàriament, quasi tota la vida he tingut una llibreta d'estalvi a la Caixa d'Estalvis i Mont de Pietat de València, que després va passar a ser Bancaja. No obstant, quan arribà a la presidència d'aquesta entitat, el xicot de Motilla del Palancar i expresident de la Generalitat Valenciana, Olivas, les coses canviaren, es va gastar un dineral en euros per a canviar totes les retolacions de Bancaja perquè tornaren a ser "Bancaja", en castellà quasi exclusivament. Aquest "senyor", és un dir, va deixar d'incentivar les publicacions en valencià, va fer quasi tots els papers, escrits, documents, etc. de Bancaja només i exclusivament en castellà...

¿Per què un individu que ha vingut de fora al País Valencià, que ha viscut i viu molt bé i guanyant moltíssims diners gràcies al valencians, li té tant d'odi i fòbia al valencià, a la nostra llengua i cultura, com fa l'Olivas, per voler esborrar del mapa el nostre signe d'identitat més excel·lent, la nostra singularitat específica davant el món? Fa temps que envií escrits a Bancaja, (perdó Bancaja), demanant que m'enviaren els escrits bancaris en valencià, que incrementaren l'ús social del valencià a les publicacions, les obres socials d'aquesta institució, la publicitat, el fulls ordinaris i extraordinaris, etc. he esperat molts anys -perquè estava acabant de pagar una hipoteca- i al remat he decidit canviar-me a una altra caixa que té més en compte la nostra llengua i cultura. Tot plegat, -els atacs i el menyspreu contra el valencià-, a més del fet de finançar la corrupció de l'expresident de les Balears, Matas mitjançant el Banc de València, com a tapadora de Bancaja, ha sigut la gota que ha fet vessar el got d'aigua... Només quan he decidit donar-me de baixa, m'han comunicat des de la meua sucursal de Bancaja que -des de fa uns mesos- ja pots triar si vols tots els escrits i documents bancaris d'aquesta entitat en valencià... Ho sent, però, ja han fet tard!

Quan als anys huitanta treballí com a professor de filosofia a l'institut a Crevillent -i encara no tenia cap hipoteca en dansa-, pensí de passar-me'n a la CAM perquè observava que tenia algunes iniciatives en defensa de l'ecologia i de la sostenibilitat energètica que em semblaren d'interés; però, m'adoní que, -des d'Alacant estant-, el rebuig irracional contra el valencià d'aquesta entitat bancària, -per a desgràcia nostra com a país-, era igual o major que el de Bancaja i em vaig abstenir de canviar a la CAM, tot i que era l'entitat que tenia una sucursal més a prop de ma casa. Sempre he pensat que si el País Valencià tingués la mateixa força nacionalista no ja de Galícia, Catalunya, Andalusia o el País Basc, sinó fins i tot d'Aragó, Extremadura, les Castelles, Astúries o Santander que tant miren per la seua llengua, cultura i país, Bancaja, la CAM i les Caixes Rurals del País Valencià, posem per cas Caixa Ontinyent, serien una única entitat forta que vertebraria -econòmicament i socialment- el nostre país de dalt a baix a totes les comarques i pobles, que finançaria l'impuls social del valencià a tots els àmbits (cinema, teatre, editorials, mitjans de comunicació), que impulsaria el cooperativisme i el desenvolupament social, econòmic i cultural d'un país necessitat d'obres socials a gran escala per a millorar la solidaritat i el progrés de la societat valenciana a tots els nivells i la relació del nostre país amb la resta del món per a desplegar les màximes sinèrgies. Si això fos així, jo no hauria triat per una entitat bancària de Catalunya, però vist el que he vist, després de suportar durant molts anys el menyspreu pel valencià i la complicitat amb la corrupció de la drete que dirigeix aquesta entitat, adéu Bancaja!

No vull deixar de donar-los les gràcies al dirigents de Bancaja per obrir-nos els ulls i fer-nos veure que la drete valenciana i espanyola només aspira a unir-se a Madrid i per a fer de València una imitació matussera de Madrid perquè tothom parle només la castellana llengua de Motilla del Palancar, aniquilant la nostra llengua i cultura i tornant València una sucursal politiquera de Madrid a tots els àmbits... Com ens recordava l'escriptor Joan Francesc Mira fa poc, en un article a la separata de cultura en valencià del dijous d'El País, afirmava que només la Caixa d'Ontinyent resisteix i queda com a caixa genuïnament valenciana, que sosté l'entramat de les comarques centrals i, fins ara, no s'ha venut a l'exterior. Jo des d'ací anime Caixa Ontinyent a donar suport decididament a l'ús social del valencià-català, al mitjans de comunicació que fomenten la nostra llengua, a les obres socials, culturals, editorials, etc. vertebradores del nostre país, que serveixen per a apujar l'autoestima dels valencianoparlants en tots els àmbits i el sentit de pertinença a un poble diferenciat sense complexos... Si ho fan de manera valenta i coratjosa, tornaré a casa, més concretament a la caixa de la meua comarca de la Vall d'Albaida. Per ara me'n vaig una temporada a una altra caixa que defén la nostra llengua de manera molt més clara, encara que tinga la seu a Barcelona. Bon port i barca nova, Bancaja, (que alguns amics pronuncien com Bancaca)!

En ressum, aquesta història anunciada de desintegració colossal de les entitats financeres pròpies del País Valencià i augment del sucursalisme, de la provincianització i el provincianisme ha estat una històrieta que arrenca de la batalla de València, de la imposició dels símbols de la drete i de l'extrema drete, de les martingales politiqueres d'Albril Martorell, Emilio Atard i Alfonso Guerra, del suport sistemàtic, sord i constant al pensament i les obres reaccionàries i finalment l'extrema feblesa d'un president de la Generalitat Valenciana molt tocat pel cas Gürtel i la corrupció i una concepció espanyolista, reaccionària, madrilenyista i escasament valenciana el que ha afavorit que la CAM i Bancaja se'n vagen a Astúries i Madrid, allà on els duu el seu cor i el seu desig més profund, a l'Espanya monolingüe i completament castellanitzada que és on volen portar el País Valencià en ple... Així que ja ho tenen bé!

PLAÇA DE LA VILA © Sal·lus Herrero i Gomar

20 juliol 2010

Una notícia de VilaWeb.cat
Edició GENERAL
<http://www.vilaweb.cat>
[Enllaç permanent](#)